

Десета глава ИЗКЛЮЧЕНИТЕ

Четвъртият час за Емо мина мъчително трудно. Идваше му да скочи и да избяга от тази проклета гимназия.

Накрая звънецът би и той изскочи от стаята. В коридора видя Галя, но мигновено изхвъркна на двора. Седна на една пейка зад гимназията и се захвана да дълбае с ножчето си по дъските. Издълба името на Марина и влезе в гимназията когато биеше звънецът за учителите.

Петия час щяха да имат час на класния.

Класната им ръководителка, другарката Стоименова, преподавателка по български език и литература, влезе в клас забързана и загрижена, с дневника в едната си ръка.

- Сядайте, ученици – каза тя бързо и разтвори дневника. – Сега ще имаме много важна работа. Отнася се до няколко ваши съученици, които са извършили направо престъпление, а именно – фалшификация. Знаете, че това е подсъдимо. Но учителският съвет реши да не се отправяме към съдебните органи, а да решим вътрешно въпроса, като изключим тези ученици от гимназията.

Чуха се възгласи на удивление.

- И така, ученици, ще ви прочета заповедта на директора, която беше приета днес на извънредния учителски съвет. Стана така, поради неотложността на решаването на този въпрос. А сега, ето заповедта:

“Поради грубо нарушаване на дисциплината и Правилника за вътрешния ред в средните училища и за допускане на престъпен характер в нарушенията, а именно, фал-

шификация на медицински бележки за извинение на отсъствията по болест, от 6-то Средно политехническо училище в град N се изключват 32 ученика, от които 7 без право да продължат образованието си в други редовни средни учебни заведения”.

Надолу следват имената на изключените по класове. От нашия клас са четирима човека, единият от които е без право на продължение:

1. Мариана Енева Блажева, без право да продължи образованието си в друго редовно средно училище.

2. Искра Иванова Иванова, с право да продължи образованието си в друго средно политехническо училище.

3. Ина Денева Александрова, която в момента е в болницата, но има 23 извинени отсъствия с фалшиви бележки. И тя има право да продължи.

4. Кирил Андреев Зарев, с право да продължи образованието си.

Както виждате, ученици, от нашия клас стават 12 човека, изключени за две и половина години, 8 напуснали по свое желание и четирима останали да повтарят. Всичко 24 човека от 49, започнали в началото. Без малко, 50%. Естествено, няма половината, но още един бъде ли изключен, напусне ли или остане да повтаря, нашият клас ще бъде най-лошият от създаването на гимназията до сега.

При тези думи Емо погледна Марина. Тя вдигна рамене, сякаш искаше да каже: “Аз пък какво съм виновна?” Емо знаеше, че щом е решила, ще се махне от тази гимназия.

- Да, ученици – продължи другарката Стоименова. – Виждате, че и успехът ни не е никак добър. Средният успех е 3,90. На предпоследно място сме в гимназията по успех и на последно по дисциплина. Например, сега от нашия клас

има най-много изключени. Вие никак не се замисляте за бъдещето си, поне за края на гимназията, за матурата. И продължавате с най-различни безобразия. Дори вчера у Елисавета е имало пиянска оргия. Я да станат всички, които са били там.

Елито, Емо, Марина, Райчо, Румен, Дора, Иванчо и Искра станаха.

- Ето, вижте. Тези ваши другари са пиянствали. Между тях е и една изключена, а и добри ученици е имало. Дора, Емил, Марина. Ти какво ще кажеш, Дора?

- Нищо.

- А ти, Емиле?

- Аз не пия и не пуша.

- Тогава какво прави у Елисавета?

- Питайте този, който ви е докладвал.

- Емиле, дръж се по-прилично! А ти, Марина?

- Ние с Емо се обичаме. Аз бях с него!

Тези думи паднаха като гръм. Нито другарката Стоименова, нито Емо, нито който и да е от класа не очакваше такъв дързък отговор.

- Вярно ли е това, Емиле? – запита класната.

- Разбира се.

- А аз до сега да не знам.

- Не е имало кой да ви докладва.

- Емиле!

- Вече ще знаете.

- Да. И вече на никого няма да имам доверие.

- Ваша воля, другарко Стоименова.

- Седнете си по местата. Огорчена съм от този клас.

В понеделник искам вашите родители да дойдат в училище.

- Нашите ги няма – каза Емо.

- Нищо. Аз ще ги намеря. А сега, ученици, вземете си чантите и напуснете тихо гимназията, защото имам много важна работа.

Емо бързо изхвъркна и, както никога, се метна в автобуса, защото искаше по-скоро да се махне и от гимназията, и от Марина, и от Галя, и от всички...